

உங்கள் மனச்சாட்சியை ஆரோக்கியமாபிக் காப்பது எப்படி?

நம்மில் சிலருக்கு நமது மனச்சாட்சியை வெளியே எடுக்க வேண்டியதாயிருந்தால் அது ஒரு சிறிய அறுவைச் சிகிச்சையாகவே இருக்கும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. நமது மனச்சாட்சியை உயிருள்ளதாக, ஆரோக்கியமானதாக மற்றும் அதற்குத் தேவனால் தரப்பட்ட நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதாக நாம் எவ்விதம் காத்துக் கொள்ள முடியும்? நமது மனச்சாட்சியைச் செயல்படுவதாக நாம் எவ்விதம் காத்துக் கொள்ள முடியும்? இந்தப் பாடத்தில் நாம், மனச்சாட்சியை ஆரோக்கியமாகக் காத்துக் கொள்வதற்கான பல வழிமுறைகளைக் கவனிப்போம். எனது கருத்துக்கள் இரு சிந்தனை ஓட்டங்களின்படி வகைப்படுத்தப்படும்: (1) நம்மால் முடிந்ததை நாம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். (2) பிறகு நாம் கர்த்தரைச் சார்ந்திருக்கக் கற்றுக் கொள்வது அவசியம்.

சுயபயிற்சியின் மூலமாக உங்கள் மனச்சாட்சியை ஆரோக்கியமானதாகக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்

நம்மால் செய்ய முடிவது என்ன என்பதில் நாம் தொடங்குவோம். அப். 24:16ல் பவுல், “இதனால் நான் தேவனுக்கும் மனுஷருக்கும் முன்பாக எப்பொழுதும் குற்றமற்ற மனச்சாட்சியை உடையவனாயிருக்கப் பிரயாசப்படுகிறேன்” என்று கூறினார். “நான் ... பிரயாசப்படுகிறேன்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது, விளையாட்டு வீரர்கள் போட்டிகளுக்குத் தயார்ப் படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளும் தீவிரமான

பயிற்சியைக் குறிப்பதற்காகக் கிரேக்கர்களால் பயன்படுத்தப் பட்டது. உண்மையில் பவுல், “குற்றமற்ற மனச்சாட்சியை உடையவனாயிருக்க நானே என்னைப் பயிற்றுவித்தேன்” என்றே கூறினார். (Alfred Marshall, *The Interlinear Greek-English New Testament*). பவுலின் வார்த்தையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால், தீவிரமான விளையாட்டு வீரர் சக்தி முழுவதையும் செலவழித்துப் பயிற்சி செய்வதையும், நீண்ட மணி நேரங்களாகத் தொடரும் தண்டனை அட்டவணையையும் நினைத்துப் பாருங்கள். பவுல் “குற்றமற்ற மனச்சாட்சியை எப்பொழுதும் பராமரிப்பதற்காக” அந்த வகையில் முயற்சி செய்திருந்தார்.

இயல்பான இவ்வுடலுக்குப் பயிற்சி அவசியமாகும். தொடக்க கால விண்வெளிப் பயணம் ஒன்றில், ரஷ்ய நாட்டின் விண்வெளிப் பயணியொருவர் விண்வெளியில் ஆறு மாதங்களைப் பயிற்சியின்றி கழித்து விட்டு வந்தார். பூமிக்கு அவர் திரும்பியபோது, நடப்பது எப்படி என்பதை அவருக்கு மறுபடியும் கற்றுத் தர வேண்டியதாயிற்று, மனச்சாட்சிக்கும் பயிற்சி அவசியமாகின்றது. எபிரெயருக்கு எழுதிய ஆசிரியர், பின்வருமாறு கூறினார்.

பாலுண்கிறவன் குழந்தையாயிருக்கிறபடியினாலே நீதியின் வசனத்தில் பழக்கமில்லாதவனாயிருக்கின்றான். பலமான ஆகாரமானது நன்மை தீமையின்னதென்று பயிற்சியினால் பகுத்தறியத் தக்கதாக முயற்சி செய்யும் ஞானேந்திரியங்களையுடையவர்களாகிய பூரண வயதுள்ளவர்களுக்கே தகும் (எபி. 5:13, 14).

“முயற்சி செய்யும்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையாகிய *gumnazo* என்பதில் இருந்துதான் நாம் “gymnastics” மற்றும் “gymnasium” முதலிய வார்த்தைகளைப் பெறுகின்றோம். இவ்விதமாக KJVயில் “நன்மை தீமையின்னதென்று பகுத்தறியத் தக்கதாக முயற்சி செய்யும்” என்றுள்ளது.

உடற்பயிற்சியானது, உடல் பிணிகளைத் தடை செய்து, உடல் பிரச்சனைகளைத் திருத்தவும் உதவி செய்யக் கூடும். அது போலவே, மனச்சாட்சியைப் பயிற்றுவிக்கும்போது, அப்பயிற்சியானது ஆவிக்குரிய வியாதிகளைத் தடைசெய்து, ஆவிக்குரிய பிரச்சனைகளைத் திருத்துகின்றது. “பலவீனமான” மனச்சாட்சி(1 கொரி. 8:7)-யானது பயிற்சியின் மூலம்

“பலமுள்ள” மனச்சாட்சி(ரோமர் 15:1)யாக முடியும்.

மனச்சாட்சியைப் பயிற்றுவிக்கப் பொதுவான வழிமுறைகள் நமது மனச்சாட்சியை நாம் எவ்விதம் பயிற்றுவிக்கக் கூடும்? மனச்சாட்சி என்றால் என்ன - அது என்ன செய்கின்றது - என்பது பற்றிய புரிந்து கொள்ளுதலானது மனச்சாட்சியைப் “பயிற்றுவிக்கும்” பொதுவான வழிமுறைகளுக்கு ஆலோசனை கூறுகின்றது. மனச்சாட்சியென்பது, சில செயல்கள் சரியானவை மற்றும் சில செயல்கள் தவறானவை என்று கூறும் உள்ளான உணர்வாகும், அது தனக்குக் கிடைக்கும் தகவல்களையே சார்ந்துள்ளது, மற்றும் அதை நாம் கவனிக்கா திருந்தால் அது மங்கிவிடக் கூடும் என்பவைகளை நினைவில் வைப்புகள். (கேட்பவர்களுடன் இவ்விடத்தில் முந்திய இரு பாடங்களின் கருத்துக்களைத் தேவைப்படுமளவுக்கு பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.) நாம் தொடர்ந்து படிக்கையில் இதை மனதில் கொண்டிருப்போம்.

(1) தேவனுடைய சித்தம் பற்றி நாம் கற்பதில் வினயமாய் இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். பலருக்கு நன்கு அறிமுகமான பாடல் ஒன்று பின்வரும் வரிகளுடன் தொடங்குகின்றது:

வாலிபர்கள் தங்கள் இருதயத்தைப் பாதுகாத்து,
தங்களின்
வாழ்வைப் பாவத்திலிருந்து தற்காப்பதெப்படி?
தேர்ந்து கொண்ட கட்டளைகளைப் போதிக்கும்
உம் வசனம்
அது மனச்சாட்சியைச் சுத்தமாகக் காப்பதற்கே
அது மனச்சாட்சியைச் சுத்தமாகக் காப்பதற்கே.

(Isaac Watts, “How Shall the Young Secure Their Hearts?”)

இந்தப் பாடலானது, “வாலிபன் தன் வழியை எதினால் சுத்தம் பண்ணுவான்? உமது வசனத்தின்படி தன்னைக் காத்துக் கொள்ளுகிறதினால்தானே” என்ற சங்கீதம் 119:9ன் வார்த்தைகளின் அடிப்படையில் இயற்றப்பட்டதாகும்.

நாம் பலமான மனச்சாட்சியைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றால், வேத வசனங்களை வாசித்து, படித்து மற்றும் மனப் பாடம் செய்ய வேண்டும். பத்தாயிரம் தனிநபர்களிடம் அவர்கள் அறிந்திருந்த வேதவசனங்கள் பற்றிய வாக்கெடுப்பு

ஒன்று நடத்தப்பட்டது. “அறிந்திருத்தல்” என்பது, “அவ்வசனத்தை மனப்பாடமாக கூறுவதுடன், வேதாகமத்தில் அவ்வசனம் எந்த புத்தகத்தில், எந்த அதிகாரத்தில் எந்த வசனமாய் உள்ளது என்பதையும் கூறும் திறன் ஆகும்” என்று விளக்கப்பட்டது. அந்தப் பத்தாயிரம் பேரும் தங்களை உறுதியான கிறிஸ்தவர்கள் என்று உரிமை கோரிக் கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் சராசரியாக இரண்டு மற்றும் ஒன்னரை வசனங்களையே அறிந்திருந்தார்கள்!

நமது சுயபடிப்புடன் கூட, நாம் வேதபாட வகுப்பு, ஆராதனை மற்றும் ஐக்கிய வாய்ப்புகள் ஒவ்வொன்றையும் பயன்படுத்திக் கொள்வது அவசியமாகும். இது “பலமான” மனச்சாட்சியை உடையவர்களிடத்தில் நாம் இணைந்து நின்று, உரையாடி, அவர்களிடமிருந்து படித்துக் கொள்ளவும் நமக்கு உதவும்.

(2) பாவத்தைப் பற்றி - சரியானது எது தவறானது எது என்பதை அறிவது பற்றி நாம் வினயமாய் இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். கணக்கொப்புவிக்கும் உணர்வொன்றை நாம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும் (ரோமர் 14:12) பாவத்தின் பயங்கரத்தை உணர்ந்தவர்களாயிருக்க வேண்டும் (ரோமர் 6:23). பாவம், குற்றம் மற்றும் பொறுப்பு போன்ற கருத்துக்களை இவ்வுலகமானது அதிகம் மறந்துள்ளது; உலகின் மதிப்பீட்டு முறையானது நம்மேல் செல்வாக்குச் செலுத்தும்படி நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது.

(3) நமது மனச்சாட்சி கூறுவதைக் கவனிப்பதில் நாம் வினயமாயிருக்க வேண்டும். பவுல் தம் மனச்சாட்சியிடம் நிலையாக ஆலோசனை கேட்பவராய் இருந்தார் (அப். 23:1). ஆகவே அவரால் பின்வருமாறு எழுத முடிந்தது:

நான் சொல்லுகிறது பொய்யல்ல, கிறிஸ்துவுக்குள் உண்மையைச் சொல்லுகிறேன் என்று பரிசுத்த ஆவிக்குள் என் மனச்சாட்சியும் எனக்குச் சாட்சியாயிருக்கிறது (ரோமர் 9:2).

மாம்சத்திற்கேற்ற ஞானத்தோடே நடவாமல், தேவனுடைய கிருபையினால் நாங்கள் உலகத்திலேயும், விசேஷமாக உங்களிடத்திலேயும், கபடமில்லாமல் திவ்விய உண்மையோடே நடந்தோமென்று, எங்கள் மனது எங்களுக்குச் சொல்லுஞ் சாட்சியே எங்கள் புகழ்ச்சியாயிருக்கிறது

(2 கொரி. 1:12).

பவுலைப் போலவே நாமும் செய்ய வேண்டுமென்று நாம் அறிந்தவைகளைச் செய்ய எப்பொழுதும் கடும் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதன் தொடர்பில், யோவான் 7:17 மிகவும் ஆர்வம் தருவதாயிருக்கின்றது: “அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்ய மனதுள்ளவனெவனோ அவன் இந்த உபதேசம் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறதோ, நான் சுயமாய்ப் பேசுகிறேனோ என்று அறிந்து கொள்ளுவான்.” முதலாவது உபதேசத்தை அறிந்து இரண்டாவது அதைச் செய்ய வேண்டும் என்றே நாம் பொதுவாக நினைக்கின்றோம், ஆனால் இவ்வசனத்தில், இயேசு அவ்வரிசை முறையே மாற்றிப் போடுகின்றார்: சரியானது எதுவோ அதைச் செய்வதற்கு நம்மையே நாம் ஒப்புக் கொடுத்தால், இது சரியானது எது என்று நாம் அறிவதற்கு உதவும்.

(4) நாம் தவறு செய்கின்ற பொழுது, விஷயங்களை நேராக்கிக் கொள்ளுவதில் வினயமாயிருக்க வேண்டும். நாம் தவறு செய்திருக்கின்றோம் என்று மனச்சாட்சியானது நமக்குக் கூறுகின்ற பொழுது, நாம் உண்மையாகவே மனந்திரும்பி, தேவனிடம் ஜெபித்து, சூழ்நிலையைத் திருத்திக் கொள்வ தற்குத் தேவையானது எதுவோ அதைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். 2 கொரிந்தியர் 7:10ல் பவுல், “இரட்சிப்புக் கேதுவான மனந்திரும்புதலை உண்டாக்கும்” “தேவனுக்கேற்ற துக்கத்தை,” “மரணத்தை உண்டாக்கும்” “லௌகிக துக்கத்தி லிருந்து” மாறுபடுத்திக் காட்டுகின்றார். நமது பாவங்கள் தேவனுடைய இருதயத்தை உடைத்து விட்டிருக்கின்றன என்பதால் உண்டாகும் துக்கமே “தேவனுக்கேற்ற துக்கம்” ஆகும். நமது பாவத்தின் விளைவுகளினால் நமக்காக வருத்தப் படுவது என்பது லௌகிக துக்கமாகும். ஆழமற்ற மனந்திரும்பு தல் மற்றும் பாவத்தை ஆழமற்ற முறையில் அறிக்கையிடுதல் போன்றவற்றைக் காட்டிலும் வேறு எதுவும் மனச்சாட்சியை விரைவில் அழித்து விடாது.

மனச்சாட்சியைப் பயிற்றுவிக்கக் குறிப்பிட்ட வழிமுறைகள்

இரண்டாவதாக, நாம் மனச்சாட்சியைப் பற்றிப் படித் திருக்கும் வசனப்பகுதிகள் நமது மனச்சாட்சியைப் பயிற்று

விக்க நமக்குத் தேவைப்படும் குறிப்பிட்ட வழிமுறைகளை யோசனையாகத் தருகின்றன.¹

(1) ஊழியத்தின் பகுதியில் நாம் நமது மனச்சாட்சியைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டியது அவசியம். ஊழியக்காரனாக இருப்பது பற்றி தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுல் எழுதினார்: “கற்பனையின் பொருள் என்னவெனில், சுத்தமான இருதயத்திலும் நல்மனச்சாட்சியிலும் மாயமற்ற விசுவாசத்திலும் பிறக்கும் அன்பே” (1 தீமோ. 1:5). பவுலுடைய வார்த்தைகளின் அமைவானது தொடர் வளர்ச்சியை மறைமுகமாய்க் குறிப்பிடுகின்றது: ஒருவர் சுத்தமான இருதயம் கொண்டிருந்தால், அவர் நல்மனச்சாட்சியுடையவராய் இருக்க முடியும்; அவர் நல்மனச்சாட்சியுடையவராயிருந்தால், மாயமற்ற விசுவாசமுள்ளவராயிருக்க முடியும்.

நல்மனச்சாட்சியின்றி ஒருவர் தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் தாம் செய்ய வேண்டிய ஊழியத்தைச் செய்ய முடியாது. பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய பொழுது, தாம் அவருக்குக் கொடுத்திருந்த அறைகூவல் பற்றிப் பேசினார், அது “முன் உண்டான தீர்க்கதரிசனங்களின்படியே, நீ அவைகளை முன்னிட்டு நல்ல போராட்டம் பண்ணும்படி... நீ விசுவாசமும் நல்மனச்சாட்சியும் உடையவனாயிரு” (1 தீமோ. 1:18, 19) என்பதாகும். சிலர் விசுவாசத்தையும் நல்மனச்சாட்சியையும் தள்ளிவிட்டு இவ்விதமாக “விசுவாசமாகிய கப்பலைச் சேதப்படுத்தினார்கள்” என்றும் கூட அவர் கூறினார் (1 தீமோ. 1:19).

ஒருவர், நல்ல (சுத்த) மனச்சாட்சியுடையவராயிருந்தால், தமது ஊழியமானது பாராட்டப்படாத அல்லது எதிர்க்கப்படும் வேளையிலும் அவர் ஒரு ஊழியக்காரரின் இருதயம் உள்ளவராய் இருக்க முடியும். பவுலை அவரது சக யூதர்கள் வெறுத்துக் கொலை செய்யும்படித் தொடர்ந்து முயற்சி செய்த போதும் பவுலால் பின்வருமாறு கூற முடிந்தது:

எனக்கு மிகுந்த துக்கமும் இடைவிடாத மனவேதனையும் உண்டாயிருக்கிறது; நான் சொல்லுகிறது பொய்யல்ல, கிறிஸ்துவுக்குள் உண்மையைச் சொல்லுகிறேன் என்று பரிசுத்த ஆவிக்குள் என் மனச்சாட்சியும் எனக்குச் சாட்சியாயிருக்கிறது. மாம்சத்தின்படி என் இனத்தாராகிய என் சகோதரருக்குப் பதிலாக நானே கிறிஸ்துவை விட்டுச் சபிக்கப்பட்டவனாக

வேண்டுமென்று விரும்புவேனே (ரோமர் 9:1-3).

பவுல் சுத்த மனச்சாட்சியுடையவராய் இருந்ததால், தம் எதிரிகள் தம்மைத் தவறாகப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தினார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கு அவர் மற்றவர்களின் மனச்சாட்சியையும் அழைத்துப் பேச முடிந்தது:

வெட்கமான அந்தரங்க காரியங்களை நாங்கள் வெறுத்து, தந்திரமாய் நடவாமலும், தேவவசனத்தைப் புரட்டாமலும், சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறகினாலே தேவனுக்கு முன்பாக எல்லா மனுஷருடைய மனச்சாட்சிக்கும் எங்களை உத்தம ரென்று விளங்கப் பண்ணுகிறோம் ... உங்கள் மனச்சாட்சிக்கும் வெளியரங்கமாயிருக்கிறோம் என்று நம்புகிறேன்” (2 கொரி. 4:2; 5:11).

(2) உபத்திரவத்தின் பகுதியில் நாம் நமது மனச்சாட்சியைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டியது அவசியம். உபத்திரவங்களுக்குக் கிறிஸ்தவர்கள் எவ்விதம் பதில்செயல் செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றிப் பேசுநு தமது நிருபங்களில் அதிகமாய்க் கூறியிருந்தார். சுத்த மனச்சாட்சியைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும் அவர் தமது விவாதத்தில் கூறினார்:

ஏனெனில், தேவன் மேல் பற்றுதலாயிருக்கிற மனச்சாட்சியினி மித்தம் ஒருவன் அநியாயமாய்ப் பாடுபட்டு உபத்திரவங்களைப் பொறுமையாய்ச் சகித்தால் அதுவே பிரீதியாயிருக்கும் (1 பேது. 2:19).

கர்த்தராகிய தேவனை உங்கள் இருதயங்களில் பரிசுத்தம் பண்ணுங்கள்; உங்களிலிருக்கிற நம்பிக்கையைக் குறித்து உங்களிடத்தில் விசாரித்துக் கேட்கிற யாவருக்கும் சாந்தத் தோடும் வணக்கத்தோடும் உத்தரவு சொல்ல எப்பொழுதும் ஆயத்தமாயிருங்கள். கிறிஸ்துவுக்கேற்ற உங்கள் நல்ல நடக்கையைத் தூஷிக்கிறவர்கள் உங்களை அக்கிரமக்காரரென்று உங்களுக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லுகிற விஷயத்தில் வெட்கப் படும்படிக்கு நம்மனச்சாட்சியுடையவர்களாயிருங்கள் (1 பேது. 3:15, 16).

நாம் சரியானவர்களாயிருக்கின்றோம் என்று நாம் அறிந்திருந்தால், நாம் உபத்திரவப்பட்டாலும் கூட, அவ்வழியில் தொடர்ந்து செல்ல முடியும். குற்றமுள்ள மனச்சாட்சியை விட

அதிகம் விரைவாக ஒரு கிறிஸ்தவரை அமைதிப்படுத்துவது வேறு எதுவும் இல்லை, சுத்தமான மனச்சாட்சியை விட அதிகம் விரைவாக ஒரு கிறிஸ்தவரை தைரியமாய்ப் பேசும்படியாக ஊக்குவிப்பதும் வேறு எதுவும் இல்லை.

(3) தனிப்பட்ட வகையிலான கருத்துக்களில் நமது மனச்சாட்சியைப் பயிற்றுவிப்பது அவசியம். மனச்சாட்சியைப் பற்றி வேதாகமத்தில் விளக்கப்படும் மிக நீண்ட பகுதி 1 கொரிந்தியர் 8 முதல் 10 வரையுள்ள அதிகாரங்கள் ஆகும். இதற்குத் தொடர்புடைய பகுதியொன்று ரோமர் 14 (மற்றும் 15ல் சில வசனங்கள்). இவ்வசனப்பகுதிகள், நாம் முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயங்களில், சக கிறிஸ்தவர்களுடன் நாம் உடன்பட்டுப் போகாத பொழுது அதை எவ்விதம் விளக்கிக் கூற வேண்டும் என்று நமக்குப் போதிக்கின்றன. விக்ரிகங் களுக்குப் படைக்கப்பட்டதைப் புசிப்பது என்பதே இவ்விவாதத்தின் கீழ் அடிப்படைப் பாடக் கருத்தாய் இருக்கின்றது. (இவ்வசனப் பகுதிகளைப் பற்றி, இவைகளின் போதனைகளைப் பற்றி முழுமையாக விவாதிக்க இது நேரம் அல்ல, ஆனால் கூடுதலாகச் சில சிந்தனைகள் தரப்படும். இவ்வசனப் பகுதிகள் யாவும் - எது தன்னிலே சரியானதல்ல அல்லது தவறானதல்ல என்று - முடிவு செய்யும் விஷயங்களைப் பொறுத்ததாக மட்டுமே உள்ளன என்பதைச் சிந்தையில் வைக்கவும்.) மனச்சாட்சியைப் பயிற்று விப்பது பற்றிய முக்கிய பாடங்கள் பல இந்த அதிகாரங்களில் போதிக்கப்படுகின்றன அவைகளில் ஒரு சிலவற்றைக் கீழே காணலாம்:

முடிவு செய்யும் விஷயங்களில் கூட, சுயமான உறுதிப் பாடுகளைக் கொண்டிருத்தல் முக்கியமானதாகும். ஒரு விஷயமானது நமது முடிவுக்கு உட்பட்டது என்ற உண்மையினால் மட்டும் அவ்விஷயம் முக்கியமற்றது என்று அர்த்தப் படுவதில்லை. “அவனவன் தன்தன் மனதிலே முழு நிச்சயத்தை உடையவனாயிருக்கக் கடவன்” (ரோமர் 14:5இ; மற்றும் வசனம் 22ஐயும் காணவும்).

உங்கள் சுய உறுதிப்பாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில், உங்கள் மனச்சாட்சியை மீறாதிருங்கள் (ரோமர் 14:22, 23), ஆனால் திறந்த மனதுள்ளவர்களாய் இருங்கள். நாம் கற்றுக் கொள்வதற்கென்று எப்பொழுதுமே அதிகமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. “ஒருவன் தான் ஏதேனும் ஒன்றை அறிந்தவனென்று

எண்ணிக் கொள்வானானால், ஒன்றையும் அறிய வேண்டிய பிரகாரமாக அவன் இன்னும் அறியவில்லை” (1 கொரி. 8:2).

சுய முடிவுகளைப் பொறுத்த விஷயங்களில் சூடாக விவாதித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம், ஆனால் அன்பின் ஆவியோடு அப்படிப்பட்ட விஷயங்களை விவாதிப்புகள். “சமாதானத்துக்கடுத்தவைகளையும், அந்நியோந்நிய பக்தி விருத்தி உண்டாக்கத் தக்கவைகளையும் நாடக் கடவோம்” (ரோமர் 14:19).

ஒருவர் தம்மை “பலமான” மனச்சாட்சியுள்ளவரென்று கருதினாலும் அல்லது “பலவீனமான” மனச்சாட்சியுள்ளவரென்று கருதினாலும்,² அவர் தம் சகோதர சகோதரிகளின் உணர்வுகளை மதிப்பவராக இருக்க வேண்டும் (ரோமர் 14:1, 3; 15:1-3).

ஒவ்வொருவனும் தன் சுய பிரயோஜனத்தைத் தேடாமல், பிறனுடைய பிரயோஜனத்தைத் தேடக்கூடவன். கடையில் விற்கப்படுகிற எதையும் வாங்கிப் புசியுங்கள்; மனச்சாட்சி யினிமித்தம் நீங்கள் ஒன்றையும் விசாரிக்க வேண்டியதில்லை. பூமியும் அதின் நிறைவும் கர்த்தருடையது. அன்றியும் அவிகவாசிகளில் ஒருவன் உங்களை விருந்துக்கு அழைக்கும் போது, போக உங்களுக்கு மனதிருந்தால், மனச்சாட்சி யினிமித்தம் ஒன்றையும் விசாரியாமல், உங்கள் முன் வைக்கப் படுகிற எதையும் புசியுங்கள். ஆயினும் இது விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்டதென்று ஒருவன் உங்களுக்குச் சொன்னால், அப்படி அறிவித்தவனினிமித்தமும், மனச்சாட்சியினிமித்தமும் புசியாதிருங்கள்; பூமியும் அதின் நிறைவும் கர்த்தருடையது. உன்னுடைய மனச்சாட்சியைக் குறித்து நான் இப்படிச் சொல்லாமல், மற்றொருவனுடைய மனச்சாட்சியைக் குறித்தே சொல்லுகிறேன் ... நான் என் சுய பிரயோஜனத்தைத் தேடாமல், அநேகருடைய பிரயோஜனத்தைத்தேடி அவர்கள் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு, எவ்விதத்திலும் எல்லாருக்கும் பிரியமாய் நடக்கிறது போல, நீங்களும் யூதருக்கும், கிரேக் கருக்கும், தேவனுடைய சபைக்கும் இடறலற்றவர் களாயிருங்கள் (1 கொரி. 10:24-29அ, 32, 33).

உங்கள் உறுதிப்பாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் மிக வலிய நேர்மை உள்ளவர்களாய் இருங்கள்; ஏதேனும் தவறான எண்ணங்களோ அல்லது பலவீனங்களோ உங்களிடம் இருக்குமா என்பதில் விழிப்புணர்வுள்ளவர்களாய் இருங்கள் (1 கொரி. 8:1, 2). “இப்படியிருக்க, தன்னை நிற்கிறவனென்று

எண்ணுகிறவன் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாயிருக்கக் கடவன்” (1 கொரி. 10:12).

உங்கள் சகோதரர் இடறும்படியான அல்லது பாவம் செய்யும்படியான காரணமாயிருக்கும் எந்த ஒரு செயலையும் செய்ய உங்கள் மனச்சாட்சி ஒருபொழுதும் உங்களை அனுமதிக்காதிருக்கும் என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள் (ரோமர் 14:13, 15, 21).

ஆகிலும் இதைக்குறித்து உங்களுக்கு உண்டாயிருக்கிற அதிகாரம் எவ்விதத்திலும் பலவீனருக்குத் தடுக்கலாகாத படிக்குப் பாருங்கள். எப்படியெனில், அறிவுள்ளவனாகிய உன்னை விக்கிரகக் கோவிலிலே பந்தியிருக்க ஒருவன் கண்டால், பலவீனனாயிருக்கிற அவனுடைய மனச்சாட்சி விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கப்பட்டவைகளைப் புசிப்பதற்குத் துணிவு கொள்ளுமல்லவா? பலவீனமுள்ள சகோதரன் உன் அறிவினிமித்தம் கெட்டுப் போகலாமா? அவனுக்காகக் கிறிஸ்து மரித்தாரே. இப்படிச் சகோதரருக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ் செய்து, பலவீனமுள்ள அவர்களுடைய மனச்சாட்சியைப் புண்படுத்துகிறதினாலே, நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ் செய்கிறீர்கள். ஆதலால் போஜனம் என் சகோதரனுக்கு இடறலுண்டாக்கினால், நான் என் சகோதரனுக்கு இடறலுண்டாக்காதபடிக்கு, என்றைக்கும் மாம்சம் புசியாதிருப்பேன் (1 கொரி. 8:9-13).

இதற்கு மறுபுறத்தில், உங்கள் மனச்சாட்சியானது “எல்லா வற்றையும் தேவனுடைய மகிமைக்கென்று செய்யுங்கள்” (1 கொரி. 10:31; ரோமர் 14:6ஐயும் காணவும்) என்று உங்களை உற்சாகப்படுத்துவதாய் இருக்க வேண்டும்.

(4) அதிகாரமுடைமையின் பகுதியில் நமது மனச்சாட்சியைப் பயிற்றுவிப்பது அவசியம். குடிமை அதிகாரத்தைப் பொறுத்தமட்டில், பவுல் “ஆகையால், நீங்கள் கோபாக்கிணையினிமித்தம் மாத்திரமல்ல, மனச்சாட்சியினிமித்தமும் கீழ்ப்படிய வேண்டும்” (ரோமர் 13:5) என்று கூறினார். சட்டப் படியாக, மனச்சாட்சியானது நாம், “மேலான அதிகாரமுள்ள வர்களுக்கு” கீழ்ப்படியும்படி நமக்குக் கூற வேண்டும் (ரோமர் 13:1-7; தீத்து 3:1, 2; 1 பேது. 2:13-17; மத். 22:15-22ஐயும் காணவும்). எனது நண்பர்களில் ஒருவர், சாலைகளில் நியமிக்கப்பட்டுள்ள வேக வரையறையை “வசனத்தின் படியான வேக அளவு” என்று குறிப்பிடுவார். இருந்தாலும்,

தேவனுடைய சித்தத்திற்கு விரோதமாகச் செல்லும்படி குடிமை அதிகாரி கட்டளையிடும்போது, நமது மனச்சாட்சி யானது நம்மை மரியாதையுடன் கீழ்ப்படியாதிருக்கும்படி கூற வேண்டும் (அப். 4:19, 20). இதற்குள்ள வேதாகம உதாரணங்களில் எபிரெய மருத்துவச்சிகள் மூன்று எபிரெய இளைஞர்கள் மற்றும் தானியேல் ஆகியோர் அடங்கியுள்ளார்கள். பேதுரு, “மனுஷருக்குக் கீழ்ப்படிவதைப் பார்க்கிலும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதே அவசியமாயிருக்கிறது” (அப். 5:29) என்று கூறினார். “அவசியமாயிருக்கிறது” என்ற வார்த்தையானது அவரது மனச்சாட்சி பேசியதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது (இந்த நிகழ்ச்சியில் மனச்சாட்சியானது பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஒளியூட்டப்பட்டது).

மற்ற பகுதிகளையும் குறிப்பிட முடியும், ஆனால் ஒவ்வொரு நபரும் தம் மனச்சாட்சியை நன்றாகவும் செயல்படுத்துவதாகவும் தன்னால் முடிந்த எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்பதை வலியுறுத்த இவை போதுமானவைகளேயாகும். இருந்தாலும், ஒருவர் மனச்சாட்சியை மீறி நடந்து, அதிலிருந்து விடுபடத் தம்மால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று அறியும் வேளையில் என்ன செய்யலாம்? அப்படிப்பட்டவர் கார்த்தரிடத்திற்கு மனந்திரும்ப வேண்டும்:

**கார்த்தருடைய உதவியை ஏற்றுக்
கொள்வதினால் உங்கள்
மனச்சாட்சியை ஆரோக்கியமானதாகக்
காத்துக் கொள்ளுங்கள்**

குற்ற உணர்வானது நமது ஆவிக்குரிய “நரம்பு மண்டலத்தில்”³ மிக முக்கியமான செயல்பாடு ஒன்றைப் பெற்றுள்ளது. இது நமது உடல் அமைப்பில் வலி என்பது செய்யும் அதே விதமான செயலைச் செய்கின்றது. வலி என்பது, சில விஷயங்கள் தவறாகியுள்ளதென்றும் அவைகள் திருத்தப்பட வேண்டியதன் தேவைகள் குறித்தும் சைகை செய்வதாக உள்ளது. குற்ற உணர்வு என்பது ஆவிக்குரிய வகையில் இதே

செயல்பாட்டைச் செய்கின்றது.

இன்றைய நாட்களில், குற்றவுணர்வு என்ற கருத்தானது ஏளனம் செய்யப்படுகின்றது, நகைக்கப்படுகின்றது மற்றும் இகழப்படுகின்றது. கல்வியாளர்கள், தத்துவவாதிகள், அறிவியல் அறிஞர்கள் மற்றும் சில பிரசங்கியார்களும் கூட இவ்விதம் செய்கின்றார்கள். இருப்பினும் குற்ற உணர்வு என்பது தேவனுடைய திட்டத்தின் முக்கியமானதொரு பாகம் ஆகும். வலியை நீக்குவது விரும்பத் தக்கதே என்று நாம் நினைக்கலாம், ஆனால் அவ்வாறு செய்வது நம்மை பலவிதமான சரீர அபாயங்களுக்கு உள்ளாக்கலாம். அது போலவே, குற்ற உணர்வை எடுத்துப் போட்டு விடுவது விரும்பத் தக்கதேயென்று நாம் நினைக்கலாம், ஆனால் அவ்வாறு செய்வதென்பது நம்மை சோதனைக்கு இன்னும் அதிகமாய் ஆளாக்கிவிடும்.

இருந்தாலும், குற்ற உணர்வானது அத்துடன் ஒரு முடிவைக் கொண்டு வருவதற்காக வைக்கப்படவில்லை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவனுடைய திட்டத்தில், குற்ற உணர்வானது நம்மைச் சில வழிமுறைகளில் பதில்செயல் செய்யும்படியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது: (1) நம்மை குற்றம்⁴ என்று உணரச் செய்கின்ற விஷயங்களில் இருந்து திரும்பச் செய்வதற்கும் மற்றும் (2) மன்னிப்புக்காகவும் மறுபடியும் புதிதாய்த் தொடங்குவதற்காகவும் தேவனிடத்திற்குத் திரும்பச் செய்வதற்கும் (அப். 8:22; 1 யோவா. 1:9 முதலியன).

நமது குற்ற உணர்வானது அதன் நோக்கத்திற்காகப் பணி செய்கின்றது, எனவே நாம் குற்ற உணர்வை - தேவனுடைய கிருபையுள்ள ஈவை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலம் - தள்ளி வைப்பது எப்படி என்பதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எவரொருவரும் (எபி. 10:22ல்) “துர்மனச்சாட்சி” என்று அழைக்கப்படும் குற்ற உணர்வுள்ள மனச்சாட்சியுடன் முடிவில்லாத காலம் வாழ வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புவதில்லை. செய்த பாவங்களின் கறைகளால் வியாதிப்பட்ட நிலையில் உள்ள, தவறு செய்து அது மன்னிக்கப்படாத நிலையில் உள்ளதைப் பற்றிய விழிப்புணர்வுள்ள மனச்சாட்சியே “துர்மனச்சாட்சி” எனப்படுகின்றது (எபி. 9:9; 10:2).

நாம் இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலமாக மன்னிக்கப்படுகின்றோம் என்பதை அறிவதன் விளைவாக நமது மனச்

சாட்சியானது கழுவி சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும் என்றே தேவன் விரும்புகின்றார். எபிரெய ஆசிரியர், “கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தம் ... உங்கள் மனச்சாட்சியைச் செய்த கிரியை களறச் சுத்திகரிப்பது எவ்வளவு நிச்சயம்!” என்று கேட்டார் (9:14). மேலும் அந்த ஆசிரியர், ஆராதிப்பவர்கள் சுத்தமாக்கப் பட்டிருந்தால், “இன்னும் பாவங்களுண்டு என்று உணர்த்தும் மனச்சாட்சி [வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், அவர்களின் பாவங்கள் பற்றிய குற்ற உணர்வு] அவர்களுக்கு இல்லாதிருக்கும்” (10:2) என்றும் குறிப்பிட்டார் எபிரெயர் 9:14 மற்றும் 10:2ல் “சுத்திகரித்தல்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது *Katharizo* என்பதாகும், இதில் இருந்து தான் நாம் “*catharsis*” மற்றும் “*catherize*” என்ற வார்த்தைகளைப் பெறுகின்றோம். இது பெருந்திரளான மற்றும் பரந்து விரிந்த அளவிலான சுத்திகரிப்பைக் குறிக்கின்றது.

எபிரெயர் 10:22ன் வார்த்தைகள் நமக்கு, “துர்மனச்சாட்சி நீங்கத் தெளிக்கப்பட்ட இருதயமுள்ளவர்களாயும், சுத்த ஜலத்தினால் கழுவப்பட்ட சரீரமுள்ளவர்களாகவும், உண்மையுள்ள இருதயத்தோடும் விசுவாசத்தின் பூரண நிச்சயத்தோடும் [தேவனிடத்தில்] சேரக் கடவோம்” என்று அறைகூவல் விடுவிக்கின்றன. வாசஸ்தலத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதற்கு விலங்குகளின் இரத்தம் அதன் மீது தெளிக்கப்பட்டது போலவே, இயேசுவின் இரத்தமானது நமது ஆத்துமாக்களின் மேல் “தெளிக்கப்படும்” பொழுது சுத்திகரிக்கப்படுகின்றன. பிறகு, வாசஸ்தலத்திற்குள் நுழையு முன்பாக ஆசாரியர்கள் தங்கள் உடல்களைக் கழுவிக்கொள்ளுவது போலவே, இயேசுவுக்குள்ளாக நாம் ஞானஸ்நானம் பெறுகையில் (கலா. 3:26, 27ஐயும் காணவும்) நமது சரீரங்கள் “சுத்த ஜலத்தினால் கழுவப்படுகின்றன.” விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் மூலம் தேவனுடைய இரட்சிப்பின் வழியை நாம் ஒருமுறை ஏற்றுக் கொள்ளும்போது, இயேசுவின் இரத்தத்தினால் நமது மனச்சாட்சியானது மறுபடியும் சுத்தமாகின்றது!

நமது பாவங்களுக்குத் தேவனின் மன்னிப்பு கிடைத்த விஷயமானது நமது மனச்சாட்சியை ஆரோக்கியமாக வைத்துக் கொள்வதற்குப் போதுமானதல்ல; தேவனுடைய மன்னிப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சுவிசேஷ ஊழியரான ஜோ பார்ட்நெட் அவர்களிடத்தில்,

மருத்துவர் ஒருவர் தம் நோயாளிகளுக்கு மருத்துவ கவனிப்பு தேவைப்பட்டிருந்ததில்லை என்று கூறினார். “அவர்கள் சுத்த மனச்சாட்சியைக் காண்பதற்கு வழிகாட்டி, உதவக் கூடியவர்கள் தான் அவர்களுக்குத் தேவை” என்று அவர் கூறினார். “அவர்களுக்குத் தூக்க மாத்திரைகள் தேவையில்லை; மிகப் பழமையான காலத்தின் மனந்திரும்புதல் என்ற செயல்பாடே அவர்களுக்குத் தேவை.” நவீன மருந்துகள் அவர்களுக்குத் தேவையில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறாக மன்னிப்பு என்ற மகிழ்ச்சி வழங்கும் அநுபவமே அவர்களுக்குத் தேவை என்று வலியுறுத்தினார்.

தேவன் மன்னிக்கின்றார் என்று நாம் நமது முழு இருதயத்திலும் நம்ப வேண்டும், நாம் அவரது வசனத்தை நம்ப முடியும்! “அவர்களுடைய பாவங்களையும் அவர்களுடைய அக்கிரமங்களையும் நான் இனி நினைப்பதில்லை” (எபி. 10:17).

நம்மையே நாம் மன்னிக்கவும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சில வேளைகளில், தேவன் நம்மை மன்னித்து விடுகின்றார், ஆனால் நம்மை நாமே மன்னிக்கக் கூடாமல் போய்விடுகின்றது. நான் சொல்லுவதன் அர்த்தம் என்னவென்று உங்களில் சிலர் அறிவீர்கள். நீங்கள் ஒரு பாவத்தைச் செய்திருக்கிறீர்கள் (என்று வைத்துக் கொள்வோம்). நீங்கள் செய்துள்ளது மிக பயங்கரமானது, அதை நீங்கள் அறிவீர்கள். உங்கள் மனச்சாட்சியானது சற்றும் இரக்கமின்றி உங்களைச் சவுக்கால் அடக்கின்றது. சூழ்நிலையைச் சரியாக்குவதற்கு உங்களால் முடிந்ததைச் செய்திருக்கின்றீர்கள், ஆனால் சேதம் அப்படியே உள்ளது. இவ்விதமாக நீங்கள் இருதயத்தில் மனஸ்தாபத்துடன் தேவனிடத்தில் நீங்கள் வேண்டுகின்றீர்கள், அவர் உங்களை மன்னிப்பார் என்பதற்கான எல்லா காரணங்களும் உங்களிடத்தில் உள்ளது. “வாக்குத்தத்தம் செய்தவர் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார்” (எபி. 10:23ஆ). இன்னமும் உங்களுக்குள் இருக்கும் ஏதோ ஒன்று, “இது அவ்வளவு சுலபமல்ல. நான் செய்துள்ள பயங்கரமான விஷயத்தை விட்டு விடுதலையாகும் முன்பு நான் இன்னும் அதிகமாய்த் துன்பப்பட வேண்டும்!” என்று தொடர்ந்து கூறுகின்றது. சில வேளைகளில், மக்கள் பல வருடங்களுக்கு முன்பாகவே தங்கள் பாவத்தில் இருந்து மனந்திரும்பி, சேதத்தை மாற்றத் தங்களால் முடிந்ததைச் செய்து, தேவனுடைய மன்னிப்பைக் கேட்டிருந்தாலும் குற்ற

உணர்வுள்ள மனச்சாட்சியினால் துன்பப்படுகின்றார்கள். தேவன் மன்னிக்கின்றார் என்பதை நாம் நமது இருதயத்துடன் நம்புவதோடு கூட, நம்மை நாமே மன்னிக்கவும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் மறுபடியும் கூறுகின்றேன்.

நம்மையே நாம் மன்னிக்க இயலாமை பற்றி 1 யோவான் 3ம் அதிகாரத்தில் யோவான் கூறினார். “கிரியையினாலும் உண்மையினாலும்” அன்பு செய்வதைப் பற்றிப் பேசிய பிறகு அவர், “இதனாலே நாம் நம்மைச் சத்தியத்திற்குரியவர்களென்று அறிந்து, நம்முடைய இருதயத்தை அவருக்கு முன்பாக நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம். நம்முடைய இருதயமே நம்மைக் குற்றவாளிகளாகத் தீர்க்குமானால், தேவன் நம்முடைய இருதயத்திலும் பெரியவராயிருந்து சகலத்தையும் அறிந்திருக்கிறார் என்று கூறினார்” (வ. 18-20). “நம்முடைய இருதயத்தை ... நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம்” என்ற சொற்றொடரையும் மற்றும் “நம்முடைய இருதயமே நம்மைக் குற்றவாளிகளாகத் தீர்க்குமானால்” என்ற சொற்றொடர்களைக் கவனியுங்கள். அவரது வாசகங்களில் சிலர் குற்ற உணர்வுள்ள மனச்சாட்சியைக் கொண்டவர்களாக, நிச்சயப்படுத்துதல் தேவைப்பட்டவர்களாக இருந்திருப்பார்கள் என்பது உறுதி. பிறகு, இவ்வசனப் பகுதியின் கடைசிப் பாகத்தைக் கவனியுங்கள்: “தேவன் நம்முடைய இருதயத்திலும் பெரியவராயிருந்து சகலத்தையும் அறிந்திருக்கிறார்.” நமது மனச்சாட்சியானது நம்மைக் கண்டனம் செய்தாலும் (அதாவது, நாம் குற்ற உணர்வுள்ள மனச்சாட்சியைப் பெற்றிருக்கும் போது), தேவன் நம்முடைய இருதயத்தைக் காட்டிலும் பெரியவராய் இருக்கின்றார். நாம் உண்மையாகவே மனம் திரும்பியிருக்கின்றோமா இல்லையா என்பதை அவர் அறிகின்றார். நாம் உண்மையாகவே மனந்திரும்பியிருந்தால், நம்மையே நாம் மன்னித்தாலும் மன்னித்துக் கொள்ளா விட்டாலும், அவர் நம்மை மன்னித்திருக்கின்றார்.

இருப்பினும், நாம் குற்ற உணர்வோடு வாழ்வதைத் தேவன் விரும்புவதில்லை. இவ்விதமாக யோவான் தம்முடைய விவாதத்தைத் தொடருகின்றார்: “பிரியமானவர்களே, நம்முடைய இருதயம் நம்மைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கா திருந்தால், நாம் தேவனிடத்தில் தைரியங் கொண்டிருந்து” (வ. 21). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், தேவனுடைய

மன்னிப்பை ஏற்றுக் கொள்ள நாம் சித்தம் கொண்டால், பின்பு நாம் நிச்சயப்படுத்துதல் மற்றும் தைரியம் ஆகியவைகளை யுடைய வாழ்க்கையை வாழ முடியும்.

ஒருவர் தம்மையே மன்னிக்க முடியாமல் போகும்போது, அது அவர் தம்முடன் கொண்டுள்ள உறவு முறையைப் பாதிக்கின்றது. அது அவர் மற்றவர்களுடன் கொண்டுள்ள உறவு முறையையும் பாதிக்கின்றது. ஒருவர் தம்மையே மன்னிக்க முடியாமல் போகுமென்றால், அவர் மற்றவர்களை மன்னிப்பதைக் கடினமானதொரு செயலாகக் காண்பார். மிக முக்கியமாக, இது அவர் தேவனுடன் கொண்டுள்ள உறவைப் பாதிக்கின்றது. குற்ற உணர்வினால் துன்பப்படும் ஒருவர், தாம் செய்ய வேண்டியதாயுள்ள நம்பிக்கை மற்றும் தைரியத்துடன் தேவனுக்கு முன்பாக வருதல், என்ற செயலைச் செய்ய இயலாதிருப்பார் (எபி. 4:15, 16).

முடிவுரை

நாம், (1) நமது மனச்சாட்சியைப் பயிற்றுவித்து மற்றும் (2) மன்னிப்புக்காகக் தேவனுடைய கிருபையுள்ள ஈவைச் சார்ந்திருந்தால், பிறகு - பவுலைப் போலவே - நாம் “எப்பொழுதும் குற்றமற்ற மனச்சாட்சியை உடையவர்களாயிருந்து” மற்றும் “சுத்த மனச்சாட்சியை”க் கொண்டவர்களாகவும் வாழ முடியும் (அப். 24:16; 1 தீமோ. 3:9).

இப்பாடல்களின் தொடரை முடிக்கையில், யாரேனும் ஒருவருடைய மனச்சாட்சியாவது அவரை ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளும்படியாகவோ அல்லது தேவனுடைய, தவறு செய்யும் பிள்ளையாயிருந்தால் அவருடன் மறுபடியும் இணையும்படியாகவோ தூண்டப்பட்டிருக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன். மக்களைச் சீர்திருத்துவதற்கு ஒரே வழி அவர்களின் மனச்சாட்சியை எழுப்பி விடுவதேயாகும் என்று மாபெரும் ஊழியரான J. M. மெக்காலேப் அவர்கள் கூறினார். மனிதர்கள் வாக்குக் கொடுக்கும்படி, உறுதியளிக்கும்படி, வாக்குறுதிகளில் கையெழுத்திடும்படி கூட நாம் செய்து விட முடியும் - ஆனால் அவர்களின் மனச்சாட்சியானது தொடப்படாத வரையிலும், நாம் அவர்களை வெறும் பொய்யர்களாகவே ஆக்கியிருப்போம்.

உங்கள் மனச்சாட்சி கலக்கப்பட்டுள்ளதா? அப்படியானால், அதை நீங்கள் சமாதானப்படுத்தவோ, கண்டு கொள்ளாமல் விட்டு விடவோ, தவிர்க்கவோ அல்லது தவறாகப் பயன்படுத்தவோ முடியும்; ஆனால் அது கூறுகின்ற படி செய்வது ஒன்றே அதனைத் திருப்திப் படுத்தும் ஒரே வழியாகும். உங்களுக்கு நீங்களே போரிட வேண்டாம். இன்றே கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்.

குறிப்புகள்

¹பாடத்தின் இப்பகுதியானது ஏறக்குறைய முடிவற்ற வகையில் பெருக்கப்பட முடியும். உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களின் தேவைக்குரிய பகுதிகளை வலியுறுத்தி மற்றும் விரிவாக்கிக் கொள்ளுங்கள். ²தரப்பட்ட ஒரு கருத்து பற்றி “பலவினமான” மனச்சாட்சியைக் கொண்டுள்ளதாக எண்ணும் நபரை நான் மிகவும் அரிதாகவே சந்தித்திருக்கின்றேன் (யாவரும் பெரும்பாலும் “பலமான” மனச்சாட்சியைக் கொண்டிருப்பதாகவே எண்ணுகின்றனர்) ஆனால் இது ஏற்படுத்தும் வேறுபாடு மிகவும் சிறியதேயாகும்: ஒருவர் “பலமுள்ள” மனச்சாட்சியைக் கொண்டிருந்தாலும், பலவினமான மனச்சாட்சியைக் கொண்டிருந்தாலும் அவர் ஒரே விதமாகவே நடந்து கொள்கின்றார். ³நமது தொடரில், நரம்பு மண்டலமானது சரீரத்திற்கு எப்படியோ, அப்படியே மனச்சாட்சியானது ஆவிக்குரிய மனிதனுக்குத் தொடர்புள்ளது என்ற கருத்தை நாம் தெரிவித்திருந்தோம். ⁴வலி ஏற்படும்போது உடலின் பதில்செயல் பற்றிய கூற்றுடன் இவ்விடத்தில் இணைவு ஒன்றைக் கொண்டு வர முடியும்: நாம் வலியை உணரும் பொழுது, “அந்தச் சூடான சட்டியைக் கீழே போட்டு விடு!” அல்லது “நெருப்பை விட்டு விலகு” அல்லது “முள்ளை உன் காலில் இருந்து எடு” என்று நமது மூளை விரைவாய்க் கூறுகின்றது.